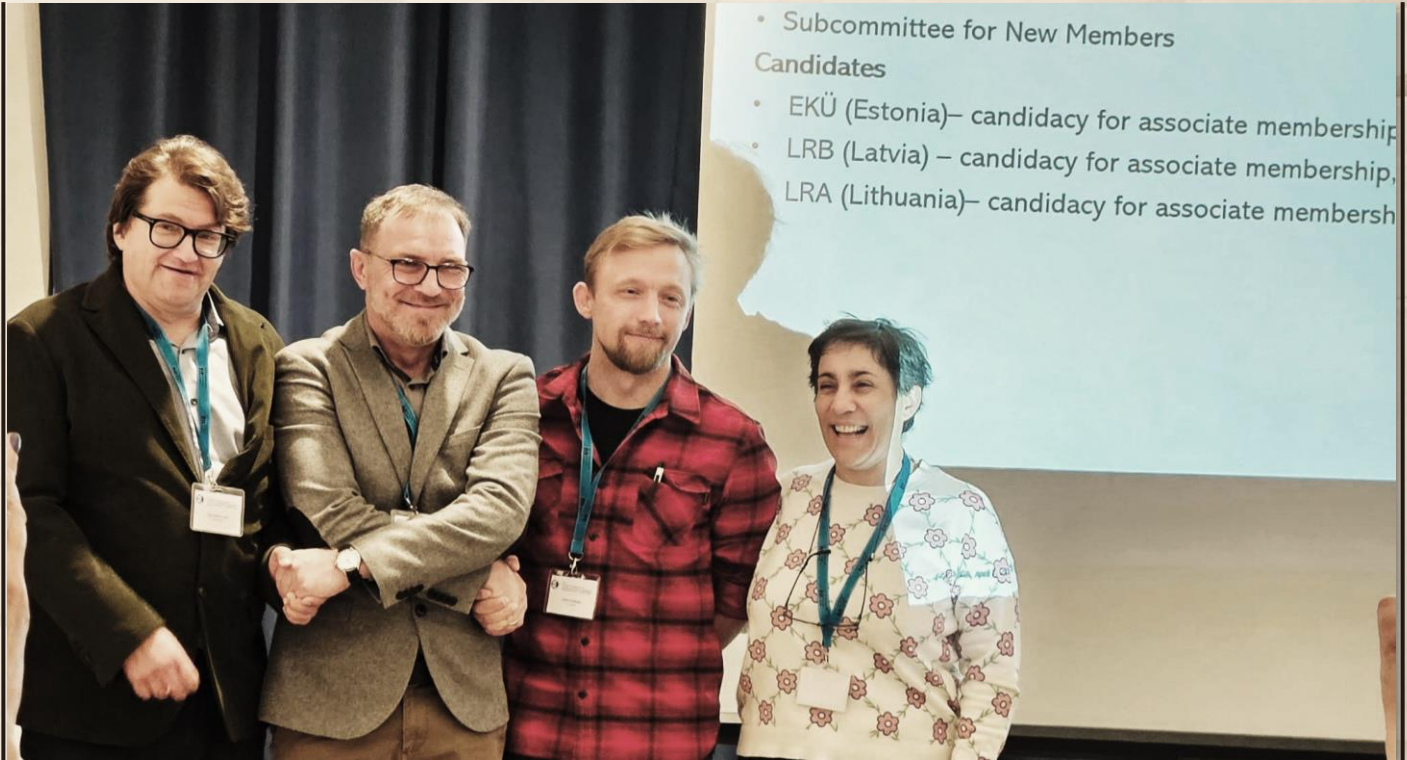

Restauratoru biedrības avīze

Eiropas restauratoru - konservatoru organizācijā | Foto: Saīva Kuple

AKTUĀLAIS UN NĀKOTNES REDZĒJUMS

2025.gada pavasaris nāk ar ziņām un notikumiem Latvijā un pasaulē, no kuriem daži mums visiem paliks atmiņā vēl ilgi un pat ieies vēsturē. Kā liels prieks un iedvesma mums visiem – animācijas filmas “Straume” panākumi, saņemot daudz un dažādas kino nozares godalgas, arī prestižāko – Amerikas Kinoakadēmijas balvu “Oskars”, ko mums visiem bija iespēja apskatīt Rīgā, Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, kā arī citās Latvijas pilsētās.

Restaurācijas nozarei nozīmīgs jaunums noteikti ir tas, ka 2025.gada 21.martā Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes (NKMP) vadītājas amatā darbu uzsāka Ināra Bula. Gribas teikt – viena no “mūsejiem”! Vēlēsim viņai veiksmi, izdošanos un izturību, vadot un attīstot kultūras mantojuma aizsardzības nozari.

Savukārt Latvijas Restauratoru biedrības avīzei iznāk jau 101.numurs, un ar tā iznākšanu notikušas izmaiņas avīzes redakcijas sastāvā, kas nozīmē,

Uzziņa | Galvenie avīzes redaktori:
Alvis Melbārdis (1997. - 1998.)
Ingrīda Raudzeņa (1998- 2023.)
Dita Murziņa (2023. - 2025.) (20 - 100.numuram)

Redakcijas e-pasts: lrbavize@inbox.lv

ka par šo un turpmākajiem avīzes numuriem – to izskatu, saturu un arī publicēšanu būšu atbildīgs es – Aigars Pilenieks.

Atgādinu, ka avīzes saturu veidojam mēs paši – LRB biedri vai atsevišķos gadījumos citi ar restaurācijas nozari saistīti cilvēki. Tāpēc laipni aicinu ikvienu sagatavot rakstu par kādu savu restaurēto darbu vai realizēto projektu, daloties ar pārējiem ar saviem sasniegumiem, izaicinājumiem un gūtājam atziņām. Objektiem nav jābūt “svaigiem”, tie var būt arī pirms laika restaurēti. Ja sajūtas saka: “neesmu liels rakstītājs”, stāstu var izstāstīt arī ar vairākiem vizuāliem materiāliem un fotogrāfijām. Tāpat aicinu dalīties arī ar citiem interesantiem stāstiem, atmiņām un notikumiem no LRB vēstures, par kuriem ir sajūta, ka tos nevajadzētu aizmirst un par tiem jāatgādina vai no jauna jāpastāsta arī jaunajai restauratoru paaudzei.

Šis avīzes numura galvenais raksts – intervija ar Ditu Murziņu, kuras ieguldījums avīzes tapšanā ir patiešām nenovērtējams – 80 numuri (avīze iznāk 4 reizes gadā).

Lasiet, rakstiet, esiet radoši un baudiet pavasari!

Veiksmi un izdošanos vēlot,

Aigars Pilenieks

JAUNI BIEDRI

Eiropas restauratoru - konservatoru organizācijā (E.C.C.O)

Foto: Ronalds Lūsis

2025. gada 7. aprīlī Latvijas, Lietuvas un Igaunijas restauratoru/konservatoru organizācijas tika uzņemtas Eiropas restauratoru - konservatoru organizācijā (E.C.C.O.)!

E.C.C.O (eng. *European Confederation of Conservator-Restorers' Organisations*) ir Eiropas restauratoru konfederācija, kas dibināta 1991.gadā un apvieno restauratorus no 23 valstīm, kopā ap 6000 restauratoru.

Attēlā pa kreisi balsošanas norise par jaunu biedru uzņemšanu E.C.C.O.

INTERVIJA AR Mg. Art. Ditu Murziņu

Latvijas Nacionālā mākslas muzeja gleznu restauratori-vecmeistari

Pastāsti par sevi – kas tu esi, cik sen esi saistīta ar restaurācijas nozari un kā tajā nonāci?

Esmu glezniecības restauratore (agrāk tā tika saukta stājglezniecība). Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā (torēiz Valsts mākslas muzejā) sāku strādāt no 19 gadu vecuma un esmu šeit jau 33 gadus. 1989.gadā. 15.septembrī sāku strādāt par tehniķi – atceros, ka pirmajā darba dienā, atnākot uz darbu, man iedeva zilu halātu un spaini, saņēmu savu pirmo uzdevumu – mazgāt plafonus.

Paralēli jau no 9.klases tēva, kurš lai gan bija ārsts, bet vienmēr ļoti vēlējās kļūt par mākslinieku un interesējās

par glezniecību, iespaidā sāku apmeklēt Mākslas akadēmijas sagatavošanas kursus. Divus gadus neveiksmīgi mēģināju iestāties glezniecības nodaļā. Tajā laikā Mākslas akadēmijā veidojās arī Restaurācijas nodaļa un atkal – tēva iespaidā, kurš teica, ka tā ir laba profesija un gleznot jau tāpat varēs, ieguldot arī daudz pūlu un darba, iestājos jaunajā nodaļā. Pēc četrus gadus studijām iegūts bakalaura grāds restaurācijā, kad tika izveidota magistrantūras programma – pēc divu gadu studijām, iegūts arī maģistra grāds.

Raksts turpinās nākamajā lpp.

Uzsākot studijas Restaurācijas nodaļā, darbā tiku "paaugstināta" amatā par apkopēju bij. Valsts mākslas muzeja Ārzemju mākslas nodaļā, kas tobrīd atradās Rīgas pili. Ar šo laiku saistās dažādas atmiņas, tai skaitā lielā baili sajūta, kad vienmēr pa tumsu bija jāiziet cauri ekspozīciju zālei uz pils torni, kur atradās lielais kopējais gaismas slēdzis. Mūmiju zāle bail nebija, bet bija citas telpas – Mozus zāle un svina tornis, kas toreiz uzdzina šermuļus un vēlmi mukt prom. Tai pašā laikā tikai man kā īpašajai apkopējai-restaurācijas studentei uzticēja vienu reizi gadā iztīrīt fondu telpas.

Pēc bakalaura grāda iegūšanas 1997.gadā sāku strādāt par restauratori Ārzemju mākslas muzejā, kas atradās Rīgas pili un pēc tam – Rīgas biržas ēkā.

Kad tu iestājies Latvijas Restauratoru biedrībā un kā kļuvi par avīzes redaktori?
Biedrībā iestājos 1997. vai 1998.gadā, bet 2003. gadā, atnākot uz biedrības kopsapulci, Dace Čoldere un Baiba Guste pierunāja kļūt par biedrības avīzes redaktori ar vārdiem: "Ko Tu saki, ja turpmāk būsi avīzes redaktore? Tev jābūt!" 😊 Pēc tam arī tiku ievēlēta biedrības valdē un darbojos valdes sastāvā joprojām.

Ko tu atceries no tā laika un kā vari salīdzināt ar biedrības notikumiem šobrīd?

It kā darījām tās pašas lietas – mums bija gan izstādes Mencendorfa namā, gan sapulces, arī ekskursijas. Šobrīd biedrības darbībā noteikti ir jūtama lielāka dinamika un jāatzīst, ka arī šī valde ar Ronaldu Lūsi vadībā strādā ļoti ļaudīgi.

Vai tu pati papildus avīzes veidošanai piedalījies arī citu pasākumu rīkošanā?

Jā, esmu piedalījies vairāku biedrības ekskursiju rīkošanā, piemēram, ekskursiju uz Ungāriju 2019. gadā organizēju un izplānoju viena. Tāpat iesaistījos arī Gotlandes, Igaunijas, Čehijas un citu ekskursiju (t.sk. arī Latvija) organizēšanā. Saistībā ar darbu avīzē atmiņā palikusi Preses balle, ko bijām sarīkojuši Mencendorfa namā, atzīmējot avīzes 50.numura iznākšanu. Bija vairākas nominācijas un balva – gan preses karaļa un karalienes kroņi, gan īpaši zīmūļi.

Kas ir palicis atmiņā kā lielākais izaicinājums avīzes redaktores amatā?

Vienmēr tas ir bijis stress, jo nekad jau laikā nebija rakstu – vienmēr vajadzēja lūgt un atgādināt restauratoriem, ka laikus jāiesūta raksti.

Šķiet, ka galvenais iemels ir nepārliecinātība vai nedrošība par sevi, par savām rakstīšanas spējām un doma – vai ir vērts rakstīt. Jāatzīst, ka arī pati dažreiz tā domāju par savām rakstīšanas spējām. Vēl, protams, ir arī laika trūkums, bet es aicinu arī turpmāk restauratoriem nebaidīties un droši iesūtīt savus rakstus.

Intervija ar Mg. Art. Ditu Murziņu (Aigars Pilenieks un Dita Murziņa)

Tas tiešām ir vērts – gan dalīties un palepoties ar saviem darbiem, gan arī mācīties no citu pieredzēm un dažreiz arī kļūdām.

Kādi bija lielākie izaicinājumi avīzes redaktores amatā?

Kādreiz pirmsākumos saliktā avīze tika iedota disketē un tad mans pienākums bija atrast vietu un iespējas, kur to izdrukāt A3 formātā – kādu daļu varēju izdrukāt savā darba vietā, kādu daļu palīdzēja izdrukāt Dace Čoldere. Pēc tam katram eksemplāram (toreiz kopā aptuveni 150) ar zīmuli uzrakstīju virsū biedru vārdus un tiem, kas atradās tuvākajos muzejos Vecrīgā un Centrā vēl arī kā avīzpuika iznēsāju un nogādāju avīzes eksemplārus.

Lielā pateicība arī Aijai Brīvniecei, ar ko kopā strādājām līdz avīzes 87.numuram – viņa bija avīzes korektore, filoloģe un fantastisks erudīts un ziņošs cilvēks, kas ļoti palīdzēja un atbalstīja avīzes tapšanu. Paldies arī Ancei Pudānei, kas uzņēmās korektore pienākumus līdz avīzes 100.numuram!

Un kādi ir bijuši lielākie izaicinājumi tavā restauratoru darbā?

Lielākais izaicinājums droši vien ir Alsungas Svētā Miķeļa Romas katoļu baznīcas galvenā altārglezna "Sv. Miķelis Ercenģelis" un kreisā sānu altārglezna "Krustā sistais Pestītājs". Pie šiem darbiem tiku pavisam nejauši, iebraucot Alsungā, satikām priesteri Andri Vasilevski, kurš tobrīd kalpoja Alsungas Romas katoļu draudzē.

Viņš piedāvāja paņemt lielās gleznas. Tajā laikā notika muzeja pārvākšanās uz Rīgas Biržas ēku un sāku altārgleznu restaurāciju tukšajā darbnīcā, bet vēlāk daļu darbu veicu arī savās mājās.

Ar šo saistās arī kuriozs – kamēr glezna bija mājās, kādu vakaru pie durvīm dzirdējām skaļus klauvējus. Atverot izrādījās, ka tie ir ugunsdzēsēji, kas informēja, ka mājā ir izveidojies sadūmojums. Pirmā doma bija – jāglābj glezna, bet kā lai to iznes un kur lai liek?! Vēlāk gan izrādījās, ka sadūmojums bija neliels un nekas nebija jāglābj.

Pēc tam atradu darbnīcas telpas, kur varēju pabeigt gleznu restaurāciju, piemērotos apstākļos.

Pie kāda darba restaurācijas strādā šobrīd?

Esmu pabeigusi restaurēt vairākas gleznas – viena no tām ir Ludolfa Liberta "Tvaikoņi Daugavā", kas ir pabijusi arī policijā, jo savulaik tikusi atsavināta. Tāpat arī viens Romana Sutas darbs, kas nesen bijis izstādīts Parīzē.

Restaurācijas procesā ir arī viena J.Federa glezna un divi V.Neiņa darbi.

Kāds ir spilgtākais un emocionālākais notikums tavā karjerā muzeja laikā?

Laikam tās ir bijušas daudzās pārvākšanās, kas nebija viegls vienkāršs process. No Rīgas pils muzejs pārcēlās uz Rīgas biržas ēku. Pēc tam es sāku strādāt LNMM Valdemāra ielā (red.-tagad Jaņa Rozentāla laukums 1), LNMM rekonstrukcijas laikā pārcēlāmies uz telpām Torņakalna, Bauskas ielā un pēc muzeja rekonstrukcijas pabeigšanas – pārcēlāmies atpakaļ uz LNMM. Krājuma pārvešana ir sarežģīts, atbildīgs un nopietns process un sajūtas pēc tam, kad raugies uz tukšajām telpām – ir ļoti interesantas, pat skumjas.

Kāds ir pats nozīmīgākais darbs, pie kura esi strādājusi?

Es restaurējamus darbus redzu citādāk – svarīgākais ir nevis autors, bet gleznas bojājumi, izaicinājumi restaurācijā. Muzejā tomēr darbi ir salīdzinoši labā stāvoklī, līdz ar to pats grūtākais un izaicinājumiem bagātākais restaurācijas process ir saistīts ar jau pieminētajām Alsungas gleznām.

Kādi ir nākotnes plāni vai gaidāmie projekti, kad vairs nebūsi avīzes redaktore?

Gribas atpūties! Un priecājos, ka vairs nebūs nemiera un stresa, ka nav rakstu, bet avīze jānodod.

Ko tev nozīmē nedarīt neko?

Es laikam nemāku nedarīt neko. Divas stundas, bet tad gan ir jāiet ārā svaigā gaisā, arī sliktos laikapstākļos.

Raksts turpinās nākamajā lpp.

Kolēģi par Ditu:

Ronalds Lūsis,
Latvijas Restauratoru biedrības valdes priekšsēdētājs

Ditai nav robežu. Viņa ir vienkārši patiesa un ļoti mil dzīvi. Viņas mīlestība uz savu darbu, mākslu, gleznām vai dzīvi ir neizmērojama. Atceros dažas dienas pirms 2019. gada LRB izstādes Mākslas muzejā "Rīgas birža" stāvēju kaut kur zāles vidū pēdējo dienu haosā un satraukumā starp izstādes iekārtotājiem, izdrukātājiem un neizdrukātājiem anotācijām. Satraukumā un diskusijās par pēdējā brīža izmaiņām starp daudzajiem cilvēkiem tiek ievesti jauni darbi, pielāgoti stendi, meklētas vitrīnas un kas tik vēl ne... Restauratori no muzejiem ved savus darbus un saskaņā ar deponēšanas procedūru Mākslas muzeja "Rīgas birža" komisijas darbinieki tos pieņem. Un tad redzēju šādu ainu – zālēienes izpakotu gleznu un Dita, to ieraudzījusi, burtiski pielīp pie gleznas, nometās uz ceļiem tās priekšā un iegrimst tajā tā it kā apkārtējā burzma vairs neeksistētu un pilnīga klusumā saplūstu ar to.

Protams, jebkura tik dziļa iedziļināšanās notiekošajos procesos prasa laiku un uzmanību, tāpēc, strādājot kopā ar viņu valdē, kur dažreiz vajag pieņemt lēmumus "tagad un tūlīt", kas arī tiek izdarīts un process ir sacies, gadās, ka Dita pēc laika izvērtē un atgriežas pie uzskata vai jau notikušā, un viņai par to ir savs viedoklis. Domāju, ka šī viņas iegrimšana un iedziļināšanās notiekošajā ir Ditas kā mūsdienu vienas no izcilākajām Latvijas stājglezniecības restauratorēm, pamatīpašība.

Inga Rozenfelde,
grafikas, grāmatu un dokumentu restauratore

Dita, manuprāt, ir kā saule – vienmēr gaiša un smaidīga. Bieži atliek vien pabrīnīties, ko viņa spēj dabūt gatavu. Viņa jebkurā kompānijā ir vai ātri vien top par tās dvēseli. Un vēl Dita ir ļoti labs draugs.

Latvijas Restauratoru
biedrības

ISSN 1691-0966
Iznāk kopš 1997. gada novembra.

Latvijas Restauratoru biedrība
Reģ. nr. 40008001517
Merķeļa iela 13, Rīga LV1050,
tālr. +371 26674072
LRB e-adrese:

restauratorubiedriba@gmail.com
Iznāk 4 reizes gadā
Redaktors Aigars Pilenieks
e-pasts: lravize@inbox.lv

Mājas lapa:
www.restauratorubiedriba.lv

INTERVIJA AR Mg. Art. Ditu Murziņu

Kā šo 22 gadu laikā esi mainījusies tu pati un visa restauratoru vide?

Avīze īpaši mainījusies nav, bet pati no "zaļa gurķa" muzejā, kas sāka ar plafonu slaucīšanu, esmu kļuvusi par restauratoru. Tajā pašā laikā restaurācija ir konservatīva nozare, un lai gan viss attīstās, principi paliek tie paši.

Šobrīd ir tik daudz informācijas, ka dažreiz šķiet – ir par daudz un nevar paspēt uz visām apmācībām un kursiem, jo liela dinamika.

Ko tu novēlētu avīzes lasītājiem?

Rakstu autoriem – nebaidīties, būt pārliecinātiem par sevi – rakstīt, stāstīt un dalīties ar saviem darbiem.

Redaktoram – nervu zāles,

kad nāk termiņi, bet raksti vēl nav iesūtīti un laikus atgādināt biedriem par to, ka jāraksta un jādalās ar saviem stāstiem un darbiem.

Lasītājiem – kādu reizi (vai pat vairākas) būt par rakstītājiem.

Tava mīlākā dziesma biedrības ballēs?

– The Kolours
"Italodisco"

Kolēģi par Ditu:

*Liene Visendorfa,
gleznu restauratore-meistare*

Ar Ditu nekad nav garlaicīgi. Dinamiska kolēģe, kas nebaidās no izaicinājumiem gan profesijā, gan sadzīvē. Arī Latvijas Restauratoru biedrības avīze, manuprāt, ir viens no tādiem izaicinājumiem daudzu gadu garumā, kuras izdošanai ir nācies uzrunāt, pierunāt vai pārliecināt kolēģus uzrakstīt avīzei kādas rindas, lai būtu iespējams izdot kārtējo numuru brīdī, kad plānotais izdošanas termiņš jau pienācis, bet raksti netop... Tas prasa arī zināmu orientēšanos aktualitātēs restaurācijas jomā, kā arī labas komunikācijas spējas. Profesionālajā jomā Dita ir restauratore ar lielu darba pieredzi,

ar ko labprāt dalās, apspriežot gan veiksmes, gan problēmas.

*Aigars Pilenieks,
mēbeļu un interjera iekārtas priekšmetu restaurators*

Liels paldies Ditai par milzīgo ieguldīto darbu biedrības attīstībā – gan par 80 LRB avīzes numuriem kā redaktorei, gan kā lielo ekskursiju organizatorei, gan arī kā mazo ekskursiju organizatorei, jo ar Ditas atbalstu biedri bieži tiek aicināti uz muzeju jaunākajām izstādēm!

Tiešām milzīgs darbs, bieži vien – neredzamais, jo Dita nav liela runātāja par saviem paveiktajiem darbiem un ar tiem daudz nelielās, tomēr viņas ieguldījums ir nozīmīgs.

Latvijas Restauratoru biedrības biedri kopsapulcē, Latvijas Kara muzejā. Foto: Mārtiņš Ziders

ATSKATS UZ LATVIJAS RESTAURATORU BIEDRĪBAS KOPSAPULCI LATVIJAS KARA MUZEJĀ

2025. gada 31. janvārī Latvijas Kara muzejā norisinājās ilgdeņģa Latvijas Restauratoru biedrības (LRB) kopsapulce. Kopsapulcē piedalījās 96 biedri, kopējais biedrības biedru skaits Latvijas Restauratoru biedrībā – 165. Kopsapulces pirmajā daļā LRB priekšsēdētājs Ronalds Lūsis atskaitījās par paveikto 2024. gadā. Ar LRB finansiālo stāvokli mūs iepazīstināja Rasma Lezdiņa. LRB priekšsēdētāja atskaite un revidenta ziņojums tika apstiprināts balsojot, to apstiprinot visiem klātesošajiem. Tāpat LRB kopsapulcē tika sveikti jubilāri un notika iepazīšanās ar jaunajiem biedriem, kas biedrībā uzņemti iepriekšējā gadā.

Jaunie biedri ir praktizējoši restauratori un pārstāv dažādas restaurācijas un ar to saistītās nozares: metāla, stāglezniecības, rokkrastu, dokumentu, grāmatu un citu papīra izstrādājumu restaurācija, kā arī mākslas vēsturnieki. Pirmās daļas noslēgumā notika valdes vēlēšanas.

Valdes vēlēšanu rezultāti:

par Latvijas Restauratoru biedrības priekšsēdētāju apstiprināts Ronalds Lūsis (PAR 96 balsis);

par Latvijas Restauratoru biedrības valdes locekļiem apstiprināti: Indra Tuņa (PAR 90 balsis), Indra Saulesleja (PAR 90 balsis), Aigars Pilenieks (PAR 87 balsis), Saiva Kuple (PAR 84 balsis), Dace Dubrovska (PAR 84 balsis), Dita Murziņa (PAR 82 balsis), Krišjānis Rimšāns (PAR 82 balsis),

Linda Līva Oše (PAR 82 balsis), Māris Jekabsons (PAR 69 balsis).

Par revidenti ievēlēja Rasma Lezdiņa. Balsu skaitīšanas laikā LRB biedri pavadīja laiku draudzīgās un lietišķās sarunās. Pēc rezultātu paziņošanas biedrība priekšsēdētājs Ronalds Lūsis iepazīstināja ar 2025.gadā plānotajiem pasākumiem – jauniem izglītības kursiem un izglītojošiem braucieniem un ekskursijām ar mērķi sekmēt biedru profesionālo izaugsmi.

LRB jaunievēlētā valde. Foto: Mārtiņš Ziders

PAVEIKTAIS RESTAURATORU KVALIFIKĀCIJAS PAAUGSTINĀŠANĀ

Mācību kurss "Biznesa pamati". No 15. februāra līdz 6. martam četru nodarbību ietvaros norisinājās lekciju cikls par restauratora privātās uzņēmējdarbības uzsākšanu, to veidiem, finanšu un tiesību jautājumiem, kā arī mārketinga un biznesa attīstības iespējām. Kopumā kursā piedalījās aptuveni 30 LRB biedri.

BIEDRĪBAS AKTIVITĀTES

LRB kopsapulce notika Latvijas Kara Muzejā 2024. gada 31. janvārī.

LRB biedru klātienes tikšanās pirms pavasara sezonas slēgšanas notika 2024. gada 13. jūnijā Jāņa Akurātera muzejā, Rīgā.

LRB biedru tikšanās – rudens sezonas noslēgums notika 2024. gada 13. decembrī Raiņa un Aspazijas muzejā, Rīgā.

JAUNIE BIEDRI

LRB 2024.gadā tika uzņemti jauni biedri:

Līvija Apse, studente,
Viktorija Berežnaja, studente,
Vilnis Gavars, būvgaldniecības restaurators,
Megija Miķelsone, polihromā koka restauratore,
Sonita Pāvuliņa, studente,
Aija Ramanauka - Gaišuna, papīra restauratore,
Eva Rotčenkova, polihromā koka restauratore,
Roberts Seržants, papīra restaurators,
Anastasija Silava, ķimīķe,
Einārs Sondors, papīra restaurators.

Latvijas Restauratoru biedrības darbības virziens, kas vērsts uz restaurācijas un kultūras mantojuma saglabāšanas popularizēšanu

Nodrošināta LRB tīmekļvietnes www.restauratorubiedriba.lv uzturēšana ar restauratoru kontaktu sarakstu un informēšanu par biedrības aktivitātēm, kā arī Latvijas Restauratoru biedrības kontu sociālajā tīmekļvietnē www.facebook.com, Instagram [@conservators_latvija](https://www.instagram.com/conservators_latvija) un Youtube kanāla uzturēšana, kur apskatāmas intervijas no projekta "Dzīvā vēsture" un atsevišķi Triennāles referātu lasījumi.

Nodrošināta telpu noma valdes sēžu norisei, projektu vadītāju darbam.

2024. gadā turpināja iznākt Latvijas Restauratoru biedrības avīze.

IZSTĀDES APMEKLĒJUMS

2024. gada 16. aprīlī biedrības biedri ciemojās pie draugiem Rīgas Jūgendstila muzejā, kur apskatīja izstādi par ķieģeļiem.

Foto: Ronalds Lūsis

Mākslas muzejā Rīgas Birža tika apmeklētas divas izstādes Suzani. Vienas izšuvējas stāsts un Tokaido ceļš ar kuratores Kristīnes Milleres stāstījumu. Izstāžu apmeklējums 23. aprīlī 2024. gadā.

Foto: Ronalds Lūsis

ES ESMU RESTAURĒTS!

Virtuālā izstāde

Latvijas Restauratoru biedrības
35 gadu jubilejas darbu izstāde

Virtuālā izstāde

ES ESMU RESTAURĒTS! Virtuālā izstāde

Atzīmējot savu 35 gadu jubileju, Latvijas Restauratoru biedrība aicina ikvienu interesentu iepazīties ar pēdējos gados restaurēto objektu (vai priekšmetu) virtuālo izstādi "Es esmu restaurēts!" biedrības mājas lapā <https://www.restauratorubiedriba.lv/virtuala-izstade>

Latvijas Restauratoru biedrības 35 gadu jubilejas izstāde ir apliecinājums tās biedru ilgaicīgajam devumam Latvijas kultūras mantojuma saglabāšanā, kas atklāj restauratoru profesionalitāti, ieguldīto darbu un rūpes par vēstures liecību saglabāšanu nākamajam paaudzēm. Šī virtuālā izstāde ir unikāla iespēja ikvienam interesentam no visas pasaules iepazīties ar Latvijas restauratoru veikumu neatkarīgi no savas atrašanās vietas.

Virtuālā izstāde tiks papildināta visu gadu, nodrošinot tai ilgstošu piekļuvi un iespēju to rūpīgi izpētīt.

Lai apmeklētājiem būtu vieglāk orientēties un izprast dažādo restaurācijas darbu nozīmību, izstāde ir sadalīta materiālu grupās.

Eksponāti iekļauj gan mākslas darbus, gan vienkāršus sadzīves priekšmetus, kas atspoguļo dažādu laikmetu cilvēku dzīvi Latvijā. Katrs no šiem vēsturiskajiem priekšmetiem ir liecība sava laika vērtībām un cilvēku prasmēm, kā arī restauratoru veiktajam darbam, kas ieguldīts, lai šīs vērtības saglabātu.

Latvijas Restauratoru biedrības 35 gadu jubilejas izstāde ir svētki ne tikai pašiem Latvijas Restauratoru biedrības biedriem, bet arī visai Latvijas sabiedrībai, kas novērtē un ciena mūsu kultūras mantojumu un kurai rūp tā augstvērtīgā un kvalitatīva saglabāšana nākamajam paaudzēm.

Foto: no Ronalds Lūša personīgā arhīva

Latvijas Restauratoru biedrības darbības virziens, kas vērsts uz Latvijas kultūras mantojuma izzināšanas un saglabāšanas sekmēšanu, dodot kompetentu novērtējumu un padomu.

2024. gada 20. maijā pārstāvi no Latvijas Restauratoru biedrības Ronalds Lūsis un Linda Līva Oše piedalījās E.C.C.O. - Eiropas konservatoru-restauratoru organizāciju konfederācijas prezidentu sanāksmē un pilnsapulcē, kas norisinājās Ungārijas galvaspilsētā Budapeštā.

Biedrības pārstāvi turpināja darboties dažādās konsultatīvās un ekspertu padomēs Latvijā (Nacionālajā Kultūras mantojuma pārvaldē, Kultūras Ministrijā u.c.). Latvijas Restauratoru biedrības biedri nodrošināja konsultācijas un sadarbību ar muzejiem preventīvās saglabāšanas un restaurācijas jautājumos.

IZSTĀŽU APMEKLĒJUMI

Latvijas Restauratoru biedrības biedri 2024. gada 21. februārī viesojās Rīgas vēstures un kuģniecības muzejā un iepazīnās ar divām izstādēm.

- "Katram savs krēsls. Krēslu un sēdēšana Rīgā no 13. gadsimta līdz mūsdienām".

"Iespiestas Rīgā. 17. gadsimta grāmatas Rīgas vēstures un kuģniecības muzeja krājumā"

Foto: Ronalds Lūsis

**Latvijas
Restauratoru
biedrības biedri Rīgas
vēstures un
kuģniecības muzejā.**

Restaurētā objekta apmeklējums

2024. gada 4. jūnijā biedrības biedri apmeklēja Rīgas Svētā Jēkaba Romas katoļu katedrāli, kur mūs laipni uzņēma un ar jau paveiktajiem, kā arī notiekošajiem restaurācijas darbiem iepazīstināja Aleksandrs Manakovs.

Foto: Ronalds Lūsis

**ĀRVALSTU
BRAUCIENI UN
IZSTĀDES
2024.GADĀ**

Latvijas Restauratoru biedrības biedri no 7. līdz 10. novembrim apmeklēja **30. jubilejas starptautisko izstādi "Denkmal"** Leipcigā.

Šajā pasākumā piedalījās restaurācijas industrijas pārstāvji no visas pasaules, tai skaitā restaurācijas materiālu, iekārtu un instrumentu izplatītāji. Izstādē piedalījās arī nacionālie un starptautiskie nozares eksperti, tostarp amatnieki, restauratori un arhitekti.

Foto: Dagnija Pileniece

Foto: Ronalds Lūsis

28. februārī Latvijas Restauratoru biedrība biedri viesojās Latvijas Nacionālā mākslas muzeja izstādē **"Esmu tagad noņēmiēs dzīvot mākslai"**.

Jāzeps Grosvalds. 1891–1920.

Foto: Ronalds Lūsis

7. novembrī Latvijas Restauratoru biedrība izbaudīja izstādi **"España Blanca y Negra: Spānijas vīzija no Fortuni līdz Pikaso"** mākslas muzejā Rīgas Biržā.

1. oktobrī mūs laipni uzņēma Latvijas Nacionālais mākslas muzejs. Kopā ar mākslinieku Andri Eglīti pavadījām vairākas aizraujošas stundas izstādē **"Daži iztēles un matērijas satikšanās gadījumi"**.

Foto: Ronalds Lūsis

28. maijā tika apmeklēta izstāde **"Kurzemes un Zemgales hercogiste, un Lietuvas dižkunigaitija (1561.–1795. g.)"**.

Latvijas Nacionālajā Vēstures muzejā.

Foto: Aigars Pilenieks

Rīgas vēstures un kuģniecības muzejs 15. janvārī uzņēma ciemos Latvijas Restauratoru biedrību.

Tika apmeklēta izstāde **"Dzīvnieki Rīgā: Lietot un lolot"**.

Foto: Ronalds Lūsis

Foto: Ronalds Lūsis

**RESTAURĒTO
OBJEKTU UN
LEKCIJU
APMEKLĒJUMS**

29.aprīlī muzeju sadarbības projekta ietvaros Latvijas Restauratoru biedrības biedri viesojās Aizputes novadpētniecības muzejā, kur iepazīstināja muzeja darbiniekus ar dažādu priekšmetu preventīvo saglabāšanu.

Foto: Ronalds Lūsis

27. martā Latvijas Restauratoru biedrības biedriem bija iespēja apmeklēt LNMM Dekoratīvās mākslas un dizaina muzeja izstādi **"Skārien-jūtīgs"**, Rotu mākslas biedrības izstāde.

RESTAURĒTO OBJEKTU UN LEKCIJU APMEKLĒJUMI 2024.GADĀ

28. februārī polihromā koka restauratores Sarmītes Balodes stāstījums par objekta restaurāciju. Lekcijas tēma "**LU Muzeja zvaigžņu globusa restaurācijas process, izaicinājumi un sasniegumi**", kas norisinājās Latvijas Universitātes Astronomijas vēstures ekspozīcijā.

Foto: Aigars Pilenieks

Latvijas Restauratoru biedrības **pavasara ekskursija Latgalē**, kur tika aplūkoti daudzi Dievnami un biedrības biedri iepazīstināja ar saviem restaurētajiem objektiem. Ekskursija norisinājās no 9. līdz 11. maijam.

Foto: Ronalds Lūsis

IESTĀŽU APMEKLĒJUMI

Foto: Aigars Pilenieks

15. oktobrī Ieva Lauža interesentiem un biedrības biedriem stāstīja par pieredzi "Eiropas kultūras mantojuma brīvprātīgo" ("European Heritage Volunteers") organizētajos restauratoru treniņkursos.

Pēc Ievas lekcijas viesojās Beskid Plus pārstāvis un iepazīstināja ar dažādiem arhīvu, muzeju un bibliotēku uzglabāšanas materiāliem.

18. septembrī **ciemojāties** jaunajās **Rakstniecības un mūzikas muzeja telpās**, kuras tika atvērtas pēc restaurācijas un remonta darbiem. Objekta atjaunošanā piedalījušies arī LRB biedri.

Foto: Māris Jēkabsons

Foto: Ronalds Lūsis

11. decembrī biedri apmeklēja Dekoratīvās mākslas un dizaina muzeju, kur kuratora Viļņa Vēja vadībā iepazīnās ar **izstādi "Jānis Krievs. Pagājuši nākotne"**.

3. decembrī bija iespēja apmeklēt un noklausīties Latvijas Nacionālā arhīva Dokumentu preventīvās saglabāšanas departamenta direktores Ingas Šteingoldes **lekciju "Cimdi darbā ar kultūrvēsturiskiem priekšmetiem"**.

Foto: Ronalds Lūsis